

buitenslands gemaakt, hier niet lastig gevallen kunnen worden.

7de. zij die over zee in Rotterdam aankwamen, zouden van „'t Inkomende Convooy van dezelve hare Huysraad" worden vrijgesteld.

8ste. zij, die moeilijkheden buitenslands ondervonden, zouden op steun der Stadsregeering kunnen rekenen.

9de. of 't gebeurde (dat God verhoede) dat de zake zulks veranderde, dat Burgemeesteren, Raden ende Vroedschappen der voors. Stede de Residentie van de voors. Natie binnen haere Steeden niet langer en wilde gedoogen", zoo zou het contract alsdan twee jaren van tevoren worden opgezegd, opdat men in dien tijd zijn zaken behoorlijk zou kunnen regelen.

Het schijnt, dat de hooggestemde verwachtingen van het stadsbestuur niet in vervulling zijn gegaan. In 1612 toch werd reeds aan een zestal het contract opgezegd. Het gevolg daarvan was, dat verschillende Israëlieten Rotterdam verlieten en zich te Amsterdam vestigden.

Er bleef echter ook een aantal leden der kolonie in onze stad wonen. Één dezer, Gratia Rodrigus Vega, weduwe van Gasper Sangez, maakte van het onder punt twee genoemde voorrecht gebruik, om een begraafplaats voor haar geloofsgenooten in te richten. Ze kocht daartoe aan de tegenwoordige Jan van Loonslaan een stuk grond voor de som van f 200. Wanneer precies en van wien, is nog niet gebleken.

Vermoedelijk is de echtgenoot dezer koopster de eerste Israëliet geweest, die binnen Rotterdam gestorven is en dus ook de eerste, die op dit kerkhof werd begraven.

Door een met iepen beplante laan, waarin westelijk weer een zijlaan uitkwam, was het kerkhof te bereiken. De hoofdlaan kreeg daarom den naam van Ypenlaan, later dien van Jodenlaan, welke laatste naam in 1878, op verzoek van de bewoners der daar ontstane straat, werd veranderd in Schoolstraat, naar de in 1875 gebouwde Hoogere Burgerschool aan het Van Alkemadeplein. ¹⁾

1) Daarnaast vinden we deze laan ook Rokus Wourikslaan genoemd, naar Rochus Wouricksz, die omstreeks 1620 grond in deze buurt bezat;